

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Statutární město Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, Hradec Králové, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R93,94/2010/VZ-687/2011/310/JSI, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R93,94/2010/VZ-687/2011/310/JSI, **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 23. 3. 2011 domáhá vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 26. 1. 2011, č. j. ÚOHS-R93,94/2010/VZ-687/2011/310/JSI, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 30. 6. 2010, č. j. ÚOHS-S39/2010/VZ-5458/2010/540/KK_o.

Citovaným rozhodnutím předseda žalovaného zamítl rozklady žalobce a společnosti ATOL, a. s., se sídlem Hradec Králové, Pouchovská 79, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2010, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce jako zadavatel dopustil správního deliktu podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení, tím, že při uzavírání Dodatku č. 1 nepostupoval podle části druhé citovaného zákona a nevybral koncesionáře v koncesním řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a na tuto koncesi již byla uzavřena smlouva. Dodatek se vztahoval ke koncesní smlouvě ze dne 28. 12. 2006 a jeho předmětem bylo zajištění odtahu motorových vozidel z celého území města Hradec Králové a zajištění uložení a výdeje odtažených motorových vozidel. Za spáchání správního deliktu byla žalobci uložena pokuta ve výši 150 000,-Kč.

Současně se žalobou požádal žalobce o přiznání odkladného účinku žalobě. Žalobce poukázal na to, že hospodaří na základě schváleného rozpočtu, který je sestavován s ohledem na závazky dané smluvními vztahy, mandatorními výdaji a

dalšími plánovanými výdaji. Uložená pokuta představuje pro žalobce poměrně značný výdaj a její neprodlené uhrazení by v současné době narušilo řádné hospodaření žalobce a plnění schváleného rozpočtu. V tom spatřuje žalobce nenahraditelnou újmu.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3 s.ř.s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podle odst. 4 tohoto ustanovení může soud usnesení o přiznání odkladného účinku zrušit, ukáže-li se, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, případně, že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Přiznání odkladného účinku žalobě je institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stíhá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Lze tedy uzavřít, že přiznání odkladného účinku žalobě je vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se nejprve zabýval prvním ze shora uvedených předpokladů přiznání odkladného účinku žalobě, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy.

V daném případě žalobce nenahraditelnou újmu spatřuje v tom, že by uhrazení pokuty v současné době narušilo jeho řádné hospodaření a plnění schváleného rozpočtu. V daném případě však žalobce nijak blíže nespecifikuje ani nerozvádí, jak

by narušení hospodaření a plnění rozpočtu vypadalo ani jaký dopad by pro žalobce mělo. Žalobce tedy vůbec nekonkretizuje újmu, která mu podle jeho slov hrozí. Obecné konstatování o narušení řádného hospodaření a plnění schváleného rozpočtu podle názoru soudu nesplňuje požadavek zákona, aby žalobce doložil existenci újmy, která dosahuje intenzity nenahraditelnosti. Přitom právě požadovaná nenahraditelnost újmy je nezbytná k tomu, aby mohl být žalobě odkladný účinek přiznán.

Jak je již výše uvedeno, je to žalobce, kdo o přiznání odkladného účinku žalobě žádá a kdo je tak povinen nenahraditelnost újmy popsat a doložit. Této své povinnosti však žalobce nedostál, neboť nenahraditelnost újmy neobjasnil ani nedoložil.

Závěrem soud pouze dodává, že pokud by vždy v situaci, kdy ze správního rozhodnutí vyplývá pro účastníka povinnost k nějakému finančnímu plnění, přiznával žalobě odkladný účinek, zcela by popřel smysl soudního přezkumu správních rozhodnutí. Ten je totiž koncipován jako přezkum zákonnosti pravomocných a zásadně vykonatelných správních rozhodnutí, na které je třeba zásadně hledět jako na zákonná a věcně i procesně správná, dokud nejsou předepsaným způsobem zrušena.

V daném případě tedy soud neshledal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z § 73 odst. 2 s.ř.s., a proto se již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a návrh žalobce zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 12.4.2011

David Raus, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová